Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 1. Warszawa, dnia 12 stycznia 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" zawiadamia, iż prenumerata została podwyższona od 1 stycznia 1929 r. i będzie wynosić zł. 6.00 kwartalnie, czyli zł. 24.00 rocznie.

TREŚĆ:

Opłaty stemplowe.

1.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu *).

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

194 *(art. 12)*. W myśl art. 12 (ustępu ostatniego) punktu 2) u. o. s., należy **prawo wieczystej dzierżawy** uważać w zakresie powołanej ustawy za rzecz nieruchomą. Wobec tego pismo, stwierdzające umowę o przeniesienie tego prawa podlega w myśl art. 52 (punktu 1) oraz art. 58 (ustępu pierwszego) w związku z art. 7 (ustępem drugim) powołanej ustawy opłacie w wysokości 4% od ceny, za którą następuje przeniesienie prawa wieczystej dzierżawy.

Zazwyczaj osoba, która zamierza nabyć prawo wieczystej dzierżawy, zawiera w tym celu **dwie** umowy: **jedna** z dotychczasowym dzierżawcą wieczystym, na mocy której ten ostatni przenosi swe prawo na nowonabywcę, **drugą** z właścicielem nieruchomości, obciążonej dzierżawą wieczystą (dominus directus), na mocy której ten ostatni udziela „konsensu", t. j. zezwala na zawarcie umowy o przeniesienie prawa wieczystej dzierżawy lub umowę taką, po jej zawar-

ciu, zatwierdza. Nietylko pismo, stwierdzające umowę pierwszą, ale także to, które stwierdza umowę drugą, jako **niezbędne** do przeniesienia prawa wieczystej dzierżawy — jest „pismem stwierdzającem umowę o nabycie nieruchomości" (art. 52, punkt 1, u. o. s.); teza ta wynika również stąd, że w przypadkach, w których istnieje stosunek wieczysto-dzierżawny, własność jest **podzielona** między wieczystym dzierżawcą, a dominus directus i właśnie ten podział czyni koniecznem zawarcie wymienionych wyżej **dwóch** umów.

Z powyższych zasad podstawowych wynikają następujące normy szczegółowe:

1) a) Pismo, stwierdzające umowę między dotychczasowym dzierżawcą wieczystym a nowonabywcą, podlega opłacie w wysokości 4% od sumy, którą nabywca zobowiązuje się zapłacić dotychczasowemu dzierżawcy wieczystemu,

b) Jeeżli w tem piśmie nabywca zobowiązuje się do spełniania tych obowiązków wobec dominus directus, do których na mocy stosunku dotychczasowego jest obowiązanym dzierżawca wieczysty, to celem obliczenia podstawy wymiaru należy do kwoty, wymienionej pod a), doliczyć (na mocy art. 7, ustępu drugiego, u. o. s.) skapitalizowaną wartość zobowiązań, przejętych przez nowonabvwcę i od sumy, w ten sposób ustalonej, uiścić opłatę w wysokości 4%.

Pod względem kapitalizacji zobowiązań wobec dominus directus należy odróżnić, czy wysokość czynszu jest ustanowiona w kwocie niezmiennej, czy też kwota, obowiązująca w dniu zawarcia umowy o przeniesienie prawa wieczystej dzierażwy, została ustanowiona do pewnego terminu (np. „do końca roku 1939") z zastrzeżeniem ponownego ustalenia wysokości czynszu po upływie owego terminu. W pierwszym przypadku (w razie niezmienności) kapitalizacja polega na pomnożeniu rocznej kwoty czynszu przez 17 (art. 10, punkt „a" u. o. s.); w drugim na pomnożeniu rocznej kwoty czynszu przez tę ilość lat lub ich części, która wyraża czasokres od dnia zawarcia umowy o przeniesienie prawa wieczystej dzierżawy do końcowego terminu obowiązywania czynszu współczesnego (art. 10, punkt „b" u. o. s.); jeżeli np. w kontrakcie o przeniesienie prawa wieczystej dzierżawy, zawartym w dniu 1 lipca 1928 r., nabywca zobowiązuje się dopełnić obowiązku płacenia czynszu, którego wysokość jest ustanowiona do końca r. 1939, to należy roczną kwotę czynszu pomnożyć przez 11½.

2) Umowa między dominus directus a nowonabywcą prawa wieczystej dzierżawy bywa stwierdzana bądź tylko jednem pismem bądź dwoma: w tym drugim przypadku pierwszem pismem nabywca zobowiązuje się — na wypadek otrzymania konsensu — do świadczeń na rzecz dominus directus, drugiem pismem dominus directus udziela konsensu.

Pismo pierwsze lub jedyne, stwierdzające umowę między dominus directus a nabywcą prawa wieczystej dzierżawy, podlega — na mocy art. 4 (ustępu drugiego), art. 7 (ustępu drugiego) oraz art. 58 (ustępu pierwszego) u. o. s. — opłacie w wysokości 4%:

a) od laudemium, t. j. od świadczenia jednorazowego na rzecz dominus directus, b) od skapitalizowanej wartości czynszu, który nabywca prawa wieczystej dzierżawy zobowiązuje się płacić lub którego płacenie dominus directus zastrzega w konsensie. Co do kapitalizacji obowiązują zasady, podane wyżej pod 1) — przyczem w razie ustanowienia **nowego** terminu należy czynsz roczny pomnożyć przez ilość lat lub ich części, wyrażającą czasokres od sporządzenia pisma, stwierdzającego umowę między dominus directus a nabywcą prawa wieczystej dzierżawy, do upływu **nowego** terminu.

Jeżeli jednak (w myśl zasad, podanych wyżej pod 1) przy obliczeniu opłaty od pisma, stwierdzającego umowę między dotychczasowym dzierżawcą wieczystym a nowonabywcą, wliczono do podstawy wymiaru skapitalizowaną wartość czynszu, to przy ustaleniu wysokości opłaty od pisma, stwierdzającego umowę między dominus directus a nowonabywcą prawa wieczystej dzierżawy, należy wliczyć do podstawy wymiaru oprócz laudemium tylko **nadwyżkę**, o którą wartość skapitalizowana według danych, zawartych w umowie między nabywcą a dominus directus, **przewyższa** wartość, skapitalizowaną według danych, zawartych w umowie między nabywcą a dotychczasowym dzierżawcą wieczystym.

Przykład: W umowie, zawartej w dniu 1 lipca 1928 r. między dotychczasowym dzierżawcą wieczystym a nowonabywcą, ten ostatni zobowiązuje się do dopełnienia obowiązków, ciążących na zbywcy, t. j. do płacenia czynszu w rocznej kwocie 100 zł., ustanowionego w tej wysokości do końca 1939 r. Skapitalizowana wartość tego zobowiązania (t. j. kwota 1150 zł.) zostaje wliczona do podstawy wymiaru opłaty stemplowej, należnej od powyższej umowy. Następnie na mocy umowy, zawartej w dniu 31 grudnia 1928 r. między nowonabywcą prawa wieczystej dzierżawy a dominus directus, zostaje ustanowiony czynsz w rocznej kwocie 200 zł. za czas od dnia 1 stycznia 1929 r. do końca 1949 r. Ponieważ skapitalizowana wartość tego zobowiązania wynosi 4200 zł. (iloczyn z pomnożenia 200 zł. przez 21), a zatem o 3100 zł. więcej niż skapitalizowana wartość świadczeń, przypadających za czas od dnia 1 stycznia 1929 r. do końca 1939 r., obliczona według danych, zawartych w umowie pierwszej, przeto do podstawy wymiaru opłaty od umowy drugiej należy, oprócz laudemium, wliczyć kwotę 3100 zł.

Jeżeli umowa między nowonabywcą prawa wieczystej dzierżawy a dominus directus zostaje stwierdzona **dwoma** pismami: — a) pismem, którem nabywca zobowiązuje się do świadczeń na rzecz dominus directus oraz b) konsensem — to pismo drugie tylko w takim razie podlega opłacie w wysokości 4%, jeżeli w niem są przewidziane świadczenia inne lub obszerniejsze, niż w piśmie pierwszem; opłatę oblicza się od nadwyżki (art. 4, ustęp drugi, punkt „a" u. o. s.).

3) Pismo, stwierdzające umowę między wieczystym dzierżawcą a dominus directus, zawartą ze względu na upływ czasokresu, na który została oznaczona po raz ostatni wysokość czynszu, a ustalającą ponownie wysokość czynszu i termin, do którego ona ma obowiązywać, podlega — w myśl art. 4 (ustępu drugiego punktu „a") oraz

Nr. 49068. 9.1.30 — 7.500

art. 58 (ustępu pierwszego) opłacie w wysokości 4% od iloczynu z pomnożenia rocznej kwoty czynszu przez ilość lat (i ich części), wyrażającą nowy czasokres.

4) Jeżeli wieczysty dzierżawca i dominus directus **nie czekając upływu czasokresu**, na który została oznaczona po raz ostatni wysokość czynszu, zawierają umowę, na mocy której roczną kwotę czynszu podwyższają—bądź tylko do końca okresu, ostatnio ustalonego, bądź poza ten okres (a zatem z ustanowieniem nowego czasokresu) — to pismo, stwierdzające taką umowę podlega — w myśl art. 4 (ustępu drugiego, punkt „a") oraz art. 58 (ustępu pierwszego) u. s. o. — opłacie w wysokości 4% od nadwyżki.

Przykłady: a) Czynsz został ustalony po raz ostatni w rocznej kwocie 100 zł. do końca 1939 r. Umową z dnia 1 lipca 1928 r. czynsz zostaje podwyższony na czas do końca 1939 r. na kwotę 200 zł. Należy uiścić 4% od 1150 zł. t. j. od iloczynu z pomnożenia nadwyżki rocznej (100 zł.) przez 11½.

b) Czynsz, ustalony ostatnio w rocznej kwocie 100 zł. do końca 1939 r., zostaje umową z dnia 1 lipca 1928 r. podwyższony na kwotę 200 zł. na czas do końca 1949 r. Należy uiścić 4% od 3150 zł. t. j. od kwoty, wymienionej w przykładzie „a", plus iloczyn z pomnożenia 200 zł. przez 10.

5) Pismo, stwierdzające umowę między dominus directus a wieczystym dzierżawcą, na mocy której część wieczystej dzierżawy zostaje wyodrębniona w osobną jednostkę wieczysto-dzierżawną:

a) podlega opłacie w maksymalnej wysokości 3 zł. według zasad, podanych w art. 139 u. s. o. — jeżeli pismo to bądź nie zawiera żadnych postanowień o laudemium ani też o czynszu, bądź też — nie zmieniając czasokresu, na który wysokość czynszu została ustalona po raz ostatni — jedynie ustala proporcjonalny rozdział czynszu, należnego dotychczas od całości w ten sposób, że łączna kwota czynszów należnych według nowej umowy od każdej z nowo utworzonych jednostek, nie przewyższa dotychczasowego czynszu od całości;

b) podlega opłacie w wysokości 4% od skapitalizowanej wartości nadwyżki — według zasad, podanych wyżej w punktach 3 i 4 — jeżeli roczna suma **obu** czynszów przewyższa roczną kwotę dotychczasowej należności **za całość** lub wprawdzie różnicy między temi kwotami niema, ale termin obowiązania nowo ustalonych kwot proporcjonalnych jest dłuższy od dotychczasowego.

6) Konsens, wydany przez urząd państwowy imieniem Skarbu Państwa, będącego dominus directus w przypadku konkretnym, nie podlega opłacie, przewidzianej w art. 154 u. s. o., jako tyczący się sprawy gospodarczej (art. 154, ustęp drugi w związku z punktem 13 art. 141 u. o. s. (L. D. V. 2382/6/28).

195. *„(Art. 16).* Działalnością dobroczynną" jest ta, która posiada łącznie następujące dwie cechy:

1) Działalność ta ma na celu przyjść z pomocą ludziom, którzy bądź na skótek działania sił przyrody (jak pożar, powódź, chroba), bądź na skutek konjunktur gospodarczych (jak brak pracy, niedostateczny dochód), bądź na skutek przestępczości innych ludzi, znaleźli się w położeniu, które im uniemożliwia lub bardzo utrudnia spełnianie normalnych funkcyj życiowych.

Także wtedy, istnieje cecha dobroczynności, gdy ktoś niesie pomoc człowiekowi, który wprawdzie jeszcze nie znajduje się w stanie wyżej określonym, ale któremu — na skutek ujawnienia się sił, wymienionych w ustępie poprzednim — stan taki bezpośrednio grozi.

2) Działalność ta jest zupełnie bezpłatna, a zatem uniezależniona od jakichkolwiek świadczeń wzajemnych ze strony człowieka, któremu pomoc zostaje udzielona, ani też ze strony osób, które bądź na skutek ciążącego na nich obowiązku prawnego, bądź w poczuciu obowiązku moralnego, dbają o owego człowieka (L. D. V. 4930/6/28)".

Podatki konsumcyjne.

2.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Rozporządzeniem z dnia 11 grudnia 1928 r. L. D. 4953/3/28 zezwoliło Ministerstwo Skarbu cukrowni „Dobrzelin" na otwarcie i prowadzenie wolnego składu cukru w magazynie nieczynnej cukrowni „Konstancja".

Kontrolę Skarbową nad tym składem wykonywa Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Płocku.

(Monitor Polski Nr. 296 z dnia 24 grudnia 1928 r.).

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Rozporządzeniem z dnia 12 grudnia 1928 r. L. 4952/3 zezwoliło Ministerstwo Skarbu Państwowej Fabryce Olejów Mineralnych „Polmin" w Drohobyczu na otwarcie i prowadzenie wolnego składu olejów mineralnych we Włocławku.

Kontrolę skarbową nad tym składem wykonywa Urząd skarbowy akcyz i monopolów we Włocławku.

(Monitor Polski Nr. 296 z dnia 24 grudnia 1928 r.).

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Rozporządzeniem z dnia 10 grudnia 1928 r. L. D. VI. 4929/3 28, zezwoliło Ministerstwo Skarbu cukrowni „Przeworsk" na otwarcie i prowadzenie wolnego składu cukru w Przemyślu na terenie Nowo - Przemyskiego Młyna Parowego Fränkel i S-ka na rogu ulic Mickiewicza i Konarskiego.

Kontrolę Skarbową nad tym składem wykonywa Urząd Skarbowy Akcyz i Monopoli Państwowych w Przemyślu.

(Monitor Polski Nr. 295 z dnia 22 grudnia 1928 r.).

Monopol Spirytusowy.

3.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 grudnia 1928 r.

w sprawie cen sprzedażnych wódki luksusowej, wyrobu Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na mocy art. 20 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam co następuje:

§ 1. Detaliczną cenę sprzedażną wódek monopolowych pod nazwą „luksusowa" w naczyniach 0,75 ltr. łącznie z butelką ustala się na:

mocy 40° — 6 zł. 50 gr.
mocy 45° — 7 zł. 00 gr.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1928 r. Nr. 103, poz. 922).

4.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1928 r.

w sprawie ustalenia podstawowej ceny monopolowej za spirytus, który będzie dostarczony Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w kampanji 1928/29 roku.

Na podstawie art. 10 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. Podstawową cenę monopolową za 1 hl. 100° spirytusu surowego, który w kampanji 1928/29 r. będzie odpędzony i dostarczony na kontyngent zakupu dla Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego przez gorzelnie rolnicze loco wagon najbliższej od gorzelni czynnej towarowej stacji kolejowej, względnie loco statek najbliższej przystani, ustala się w wysokości następującej:

			złotych za 1 hl. 100°
dla województwa		warszawskiego	92,00
"	"	łódzkiego	98,00
"	"	kieleckiego	93,00
"	"	lubelskiego	93,00
"	"	białostockiego	93,00
"	"	wileńskiego	99,00
"	"	nowogródzkiego	91,00
"	"	poleskiego	94,50
"	"	wołyńskiego	86,00
"	"	poznańskiego	93,50
"	"	pomorskiego	94,00
"	"	krakowskiego	105,50
"	"	lwowskiego	89,00
"	"	stanisławowskiego	87,00
"	"	tarnopolskiego	85,00
"	"	śląskiego	106,00

§ 2. Monopolową cenę nabycia spirytusu surowego z gorzelni przemysłowych w kampanji 1928/29 r. ustala się w wysokości następującej:

za spirytus kontygentowy z produkcji gorzelń drożdżowych . . . zł. 47,56 za 1 hl. 100°

za spirytus kontygentowy z produkcji pozostałych gorzelń przemysłowych:

a) zużytkowywujących cały wywar . . . . zł. 77,32 za 1 hl. 100°

b) niezużytkowujących całego wywaru . . . . zł. 67,95 za 1 hl. 100°

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 20 grudnia 1928 r. Nr. 101, poz. 902).

Monopol soli.

5.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1928 r.

o zmianie niektórych przepisów o wolnych składach soli.

Na zasadzie §§ 2, 11 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia z dnia 5 lipca 1927 r. o wolnych składach soli (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 613) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 1. 1) Ministerstwo Skarbu może zezwolić na wniosek izby skarbowej i biura sprzedaży soli na prowadzenie wolnych skaldów soli w tych miejscowościach, w których takie składy są pożądane ze względów gospodarczych i handlowych.

2) Wolne składy otrzymują sól z salin na zlecenie biura sprzedaży soli i sprzedają sól odbiorcom na rachunek tego biura według cennika podanego im przez biuro.

3) Pozostawia się uznaniu utrzymujących wolny skład soli sposób inkasowania należności od swoich odbiorców tudzież udzielania im kredytu na własne ryzyko z zachowaniem przepisu § 15".

§ 2. Zamiast wzorów księgi przychodu i rozchodu soli oraz raportu dziennego załączonych do § 14 powołanego rozporządzenia ustanawia się wzory załączone do rozporządzenia niniejszego.

§ 3. Paragraf 15 powołanego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 15. 1)Utrzymujący wolny skład soli obowiązany jest płacić w ciągu 24 godzin lub w pierwszy dzień poświąteczny do P. K. O. na rzecz biura sprzedaży soli całą należność za sól wydaną lub wysłaną w danym dniu z wolnego składu, a dowód wpłaty dołączyć do księgi przychodu i rozchodu (§ 14 poz. 1 p. a).

2) Należność za sól wysłaną odbiorcom na inkaso bankowe ma być wpłacana w sposób podany w ust. 1) najpóźniej siódmego dnia po dniu wysłania soli z wolnego składu".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1928 r. Nr. 103, poz. 923).

Załącznik 1 do rozp. Min. Skarbu z dnia 22 grudnia 1928 r. (poz. 923).

(Strona 1).

K s i ę g a

przychodu i rozchodu soli oraz wpływów i wpłat na rzecz biura sprzedaży soli na rok 19

(Strona 2).

OTRZYMANO

Data		Nr. Nr.		GATUNEK SOLI W KILOGRAMACH												Rachunek B.S.S.						
				Warzonka			Kamienna biała (Wapno)		Kamienna szara		Bydlęca		Przemysłowa	Razem kg			Suma brutto		Różne obciążenia pg dowodów		Uwagi
wysłania z saliny	przyj. do składu	listu przewoz. perfor.	wagonu	w workach	paczki po 1 kg.	paczki po 1/2 kg.	mielona	kruchowa	mielona	kruchowa	mielona	kruchowa i omoki	mielona			Nr.Nr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	

Raport dekadowy   Nr.

sprzedaży soli poszczególnym odbiorcom

za czas od .... do .... 19.... r.   .... dn. .... 19.... r.

Data	Nr.Nr. rachunków	ODBIORCA	Miejscowość	Warzonka			Kamienna biała (Wapno)		Kamienna szara		Bydlęca		Przemysłowa	Razem	Suma r-ku brutto	Stopa rabatów dla hurtow.	Suma r-ku netto	Uwagi
				w workach	paczki po 1 kg.	paczki 1/2 kg.	mielona	kruchow.	mielona	kruchow.	mielona	kruchow. i omoki						
				kilogramów										kg.	Zł. gr.		Zł. gr.	

(Strona 3).

WYDANO

Data wydania	GATUNEK SOLI W KILOGRAMACH											Suma należna brutto	Rabat dla			Suma należna B. S. S.	WPŁATY DO B. S. S.		
	Warzonka			Kamienna biała (Wapno)		Kamienna szara		Bydlęca		Przemysłowa	Razem kg.		Hurtowni	Detalistów	W. S. S.		Data	Treść	
	w workach	paczki 1 kg.	paczki 1/2 kg.	mielona	kruchowa	mielona	kruchowa	mielona	kruchowa i omoki	mielona		Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr	Zł. gr.			Zł. gr.

Załącznik 2 do rozp. Min. Skarbu. z dnia 22 grudnia 1928 r (poz. 923).

Przepisy celne.

6.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1928 r.

o odroczeniu terminu wejścia w życie rozporządzenia z dnia 15 listopada 1928 r. w sprawie zmiany wyjaśnień uzupełniających taryfę celną.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) tudzież ustępu 2 art. 1 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin wejścia w życie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1928 r. w sprawie zmiany wyjaśnień uzupełniających taryfę celną (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 880) odracza się do dnia 25 grudnia 1928 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 20 grudnia 1928 r. Nr. 101, poz. 905).

7.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:
Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 12 listopada 1928 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie wyrobów szklanych.

Na podstawie art. 7 ust. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę wyrobów szklanych wytworzonych w kraju, zezwala się na zwrot cła uiszczonego za sprowadzone z zagranicy zużyte do wyrobu tych towarów chemikalja i materjały pomocnicze według następujących norm:

za 100 kg. szkła taflowego . . . zł. 2
za 100 kg. wyrobów i naczyń ze szkła prasowanego, lanego lub dętego, również obrobionych zł. 3

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy, celne, na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczania należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionym do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Ministre Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.

(D. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1928 r. Nr. 103, poz. 920).

8.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:
Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 21 listopada 1928 r.

o ustanowieniu cła wywozowego od słomy zbożowej wszelkiej, sieczki i plew.

Na podstawie art. 7 ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się cło wywozowe od poniżej wyszczególnionych towarów, uzupełniając taryfę wywozową (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 76, poz. 536) jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg.
256	Słoma zbożowa wszelka, sieczka i plewy . . .	Zł. 5.—
Uwaga:	Towar wymieniony w poz. 256 za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	bez cła.

§ 2. Od towarów wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, nadanych do wywozu zagranicę za dokumentem przewozowym najpóźniej w przeddzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, cło wywozowe nie będzie po-

bierane w ciągu dni 20 po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 lipca 1929 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.

(D. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1928 r. Nr. 103, poz. 921).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

9.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1928 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. W paragrafie 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) po wyrazach: „oraz na obszar województwa śląskiego" dodaje się wyrazy: „jak również do m. Białej w powiecie bialskim województwie krakowskim i do m. Gdyni".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) K. Bartel.
Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 22 grudnia 1928 r. Nr. 102, poz. 908).

10.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 grudnia 1928 r.

w sprawie ustalenia listy mieszkań służbowych urzędników i funkcjonarjuszów Ministerstwa Skarbu oraz podległych mu urzędów.

Na zasadzie końcowego ustępu § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849), ustala się następującą listę mieszkań służbowych:

§ 1.

Z mieszkań służbowych, określonych w § 2 punkcie a i b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych, korzystają:

1) prezesi izb skarbowych,
2) prezesi dyrekcyj ceł,
3) intendenci gmachów,
4) kierownicy granicznych urzędów celnych,
5) szoferzy i woźnice,
6) funkcjonarjusze niżsi, pełniący funkcje, związane z danym gmachem,
7) urzędnicy i funkcjonarjusze niżsi granicznych urzędów celnych, pełniący służbę również w nocy, którzy są zobowiązani do zajmowania mieszkań służbowych zarządzeniem odnośnej władzy przełożonej.

§ 2.

Dla poszczególnych uprawnionych ustanawia się następujące normy ilości pokojów i powierzchni użytkowej mieszkań służbowych:

a) dla prezesów izb skarbowych 5 do 6 pokojów z przynależnościami o powierzchni do 180 mtr.^{2},

b) dla prezesów dyrekcyj ceł 5 pokojów z przynależnościami o powierzchni do 150 mtr.^{2},

c) dla intendentów gmachów 2 do 3 pokojów z kuchnią o powierzchni do 90 mtr.^{2},

d) dla kierowników granicznych urzędów celnych 2 do 3 pokojów z kuchnią o powierzchni do 90 mtr.^{2},

e) dla szoferów i woźniców 1 do 2 pokojów z kuchnią o powierzchni do 50 mtr.^{2},

f) dla funkcjonarjuszów niższych, pełniących funkcje, związane z danym gmachem, 1 do 2 pokojów z kuchnią — o powierzchni do 50 mtr.^{2},

g) dla urzędników i funkcjonarjuszów niższych granicznych urzędów celnych, pełniących służbę również w godzinach nocnych, którzy na zarządzenie władzy przełożonej zobowiązani być mogą do zajęcia mieszkania służbowego — 1 do 2 pokojów z kuchnią o powierzchni do 50 mtr.^{2}.

§ 3.

Odnośnie do punktów c), d), e), f) i g) wielkość mieszkania służbowego określa władza przełożona, przy uwzględnieniu stanu rodzinnego danego urzędnika lub funkcjonarjusza niższego.

§ 4.

Wyżej wyszczególnieni funkcjonarjusze państwowi opłacają za przydzielone im mieszkanie służbowe komorne w wysokości przysługującego im dodatku mieszkaniowego.

§ 5.

Koszty oświetlenia i ogrzewania ponoszą lokatorzy, korzystający z przydzielonych im mieszkań służbowych.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski Nr. 300 z dnia 31 grudnia 1928 r., poz. 739).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 44.

Z powodu śmierci członka Kasy ś. p. Mieczysława Różańskiego w dniu 16 grudnia 1928 r. Kasa wypłaciła zapomogę w kwocie 900 zł. — wobec czego należy się od każdego udziału po 1 zł. 50 gr.

Jednocześnie należy się na Administrację na 1929 r. od każdego udziału po 2 zł. Zawiadamiając o powyższem Zarząd Kasy prosi o wpłacenie należnych składek do P. K. O. na konto czekowe Kasy 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Ku uwadze płatników.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w m-cu styczniu 1929 r. płatne są następujące podatki:

1) **do 15 stycznia** — wpłata państwowego podatku przemysłowego od obrotu, osiągniętego w m-cu grudniu 1928 r., przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kat. i przemysłowe I — V kat., prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) **do 15 stycznia** — wpłata zaliczki na poczet państwowego podatku od obrotu za kwartał IV roku 1928 w wysokości 1/5 kwoty podatku od obrotu, wymierzonego za 1927 rok, przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, nieprowadzące prawidłowych ksiąg handlowych oraz przez zajęcia przemysłowe;

3) wpłata podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w ciągu 7-miu dni po dokonaniu potrącenia.

Nadto w styczniu płatne są te podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w tym miesiącu, tudzież kwoty podatków odroczonych i rozłożonych na raty również z terminem płatności w tymże miesiącu.

Zawarcie umowy w sprawie dalszej działalności niemieckich towarzystw ubezpieczeniowych na Górnym Śląsku.

W ostatnich dniach została zawarta przez Rząd Polski oraz Rząd Rzeszy Niemieckiej ugoda w sprawie dalszej działalności towarzystw ubezpieczeń na górnośląskim obszarze plebiscytowym. Na podstawie wspomnianej ugody będą miały prawo do działalności w Polsce, jednak wyłącznie na górnośląskim obszarze plebiscytowym, tylko trzy niemieckie towarzystwa ubezpieczeń.

W związku z zawarciem ugody upada toczące się od szeregu lat postępowanie arbitrażowe w powyższych sprawach przed p. Calondrem.

Ku uwadze płatników.

a) Termin wpłaty grudniowej raty podatku majątkowego.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości płatników podatku majątkowego, że ponieważ termin pałtności raty t. zw. grudniowej, wynoszącej 1% względnie 0,6% wartości majątku (przyjętej za podstawę wymiaru podatku majątkowego) upłynął dnia 10 grudnia 1928 r., przeto władze skarbowe przystąpiły już do przymusowego ściągania zaległej raty. W interesie więc samych płatników leży, by jaknajrychlej wpłacili bezpośrednio do kas skarbowych wspomnianą należność, w przeciwnym bowiem razie opieszali płatnicy narażeni będą na ponoszenie kosztów egzekucyjnych — oczywiście niezależnie od kar za zwłokę.

Dopisywanie odsetek za rok ubiegły na książeczkach wkładkowych P. K. O.

W pierwszych dniach stycznia właściciele książeczek wkładkowych P. K. O. zgłaszają się masowo do kas tejże i przedkładają swe książeczki wkładkowe, żądają dopisania na nich odsetek za rok ubiegły.

Wskutek tego powstaje niepożądany tłok w kasach i strata czasu dla klientów, oczekujących swej kolejki.

W związku z tem P. K. O. komunikuje, że odsetki przypadające na oszczędności będą przez P. K. O. z urzędu obliczane i dopisywane na poszczególnych kontach oszczędnościowych klientów już z dniem 31 grudnia b. r., wobec czego obojętnem jest kiedy odsetki te będą wpisane do książeczek wkładkowych.

Klienci, życzący sobie jednakowoż dopisania odsetek na książeczkach wkładkowych, winni składać je w Biurze Informacyjnem P. K. O. Jasna 9, parter.

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22, Nr. 44508. 5.I. 1929 r. 8000.